

τει ὅτι πάντες οἱ ἄδρωποι εἰσὶν ἀδελφοί· ὡσαύτως ἀπέδην ἔχεται ἐν ὕρᾳ τῆς θήρας. Σημειωτέον δὲ ὅτι δέ, καὶ ἡ ὑγιὴς πολιτεικὴ ἀποκρουέι τὸ πνεῦμα τοῦ ἀποκλειστικοῦ πατριωτισμοῦ. Τὰ αὐτὰ διδάσκει καὶ ἡ πολιτεικὴ Οἰκονομία, ἀποδεικνύουσα ὅτι τὰ ἔννη τὰ διαχωριζόμενα ἀπ' ἀλλήλων διὰ ξινικοῦ τείχους, τὰ μὴ συγκοινωνοῦντα πρὸς ἄλληλα, μαραίνονται, ἔξαχρειοῦνται, θνήσκουσιν.

Ἐκ τούτων συνάγεται, ὅτι ἡ πολιτεικὴ Οἰκονομία συνδέεται ἀδιασπάστως μὲ τὰς ὑψηλοτέρας καὶ εὐ-γνωστέρας ἐπιστήμας, μὲ τὴν ἡθικὴν φιλοσοφίαν, καὶ μὲ τὸ δημόσιον δίκαιον κατὰ ὅτι εἶναι τέκνον γνήσιον καὶ περικαλλές τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ὅτι δυνάμει τῶν αὐτῶν νόμων, τῶν προεδρευόντων εἰς τὴν πρόσοδον τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτεισμοῦ ἐν γένει προάγεται καὶ ἡ βιομηχανία, ὅτι ἡ ἀρνητική τῶν θεμελιώδῶν ἀρχῶν τῆς πολιτεικῆς οἰκονομίας, εἶναι ἀρνητική τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἴσοτητος, ὅτι τῶν ἀγαμφιστητοτέρων κοινωνικῶν ἀληθειῶν καὶ ἡ ἀνατροπὴ τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος τῆς φιλοσοφίας τῆς ιστορίας· καὶ τελευταῖον ὅτι ἡ βιομηχανία εἶναι ἀπαύγασμα τῆς ἡθικῆς καὶ νοητικῆς καταστάσεως τῶν ἔννην, καθότι ἀναλόγως τῆς θρησκευτικῆς καὶ φιλοσοφικῆς προαγωγῆς ἐκάστου ἔθνους διατυποῦται παρ' αὐτῷ καὶ ἡ βιομηχανικὴ αὐτοῦ ἀνάπτυξις.

Προτιθέμεθα κατὰ τὸ γῦν σχολαστικὸν ἔτος νὰ διδάξωμεν τὴν ἔθνικὴν οἰκονομίαν, ὅτος τὴν περὶ παραγωγῆς καὶ διανομῆς θεωρίαν, λείπεται δὲ νὰ συμπληρώσωμεν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος τὴν διδασκαλίαν ταύτην ἐκβέτοντες τοὺς κανόνας, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὅποιων ἡ πολιτεία προστατεύουσα καὶ ἐμψυχοῦσα προάγει τὰς παραγωγικὰς τοῦ ἔθνους δυνάμεις. Τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος ἀποκαλοῦμεν πολιτειακὴν οἰκονομίαν, καθ' ὃσον ἐν αὐτῷ ἐμφαίνεται ἡ ἐνέργεια τῆς πολιτείας ἐπὶ τῆς ἔθνετῆς οἰκονομίας· εἰς δὲ τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος θέλουμεν προσαρτήσει καὶ τρίτον, ὅτοι τὴν περὶ τῆς ἐπιστήμης τῶν δημοσιῶν χορηγήτων πραγματείαν, παρατηροῦντες ὅτι τὸ σύνολον τῶν συγγενῶν τούτων ἐπιστημῶν περιλαμβάνεται ἐν τῇ Κοινωνικῇ Οἰκονομίᾳ.

ΟΡΝΙΘΟΘΕΡΙΑ

Ἐις τὰς ρήσους Φίρδας.

—ο—

Λίνησοι Φίρδαι, τὸν ἀριθμὸν τριακονταπέντε, ἔξι ὄν δεκαεπτά μόνον εἶναι κατιωκημέναι, κείνται εἰς τὸν ἀτλαντικὸν ὥκεανὸν, καὶ ἐξήρτηνται ἀπὸ τὸ βασιλεῖον τῆς Δανίας. Λίνησοι αὗται εἶναι ὄλαι σχεδὸν ἀπότομοι, κατακαλυπτόμεναι ἀπὸ μυριάδας πτηνῶν, ἀτικα τρέφουσι τοὺς ἐπτακισχελίους κατοίκους τῆς θαλασσίου ἐκείνης ἔρημου. Πρὸ ἐξ-

μετέορην ἔχεται ἐν ὕρᾳ τῆς θήρας. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ ὄρνιθοθερία εἰς τὰς νήσους ἐκείνας δὲν εἶναι ὡς αἱ θήραι τὰς ὄποιας ἐπιχειρίζομενα ἐνταῦθα γάριν τέρψεως, ἀλλὰ μάχαις αυτηματικαὶ, καὶ πολλάκις αἴματηροταταὶ δύσι καὶ αἱ ἐν Σεβαστούπολει συγχροτούμεναι σήμερον.

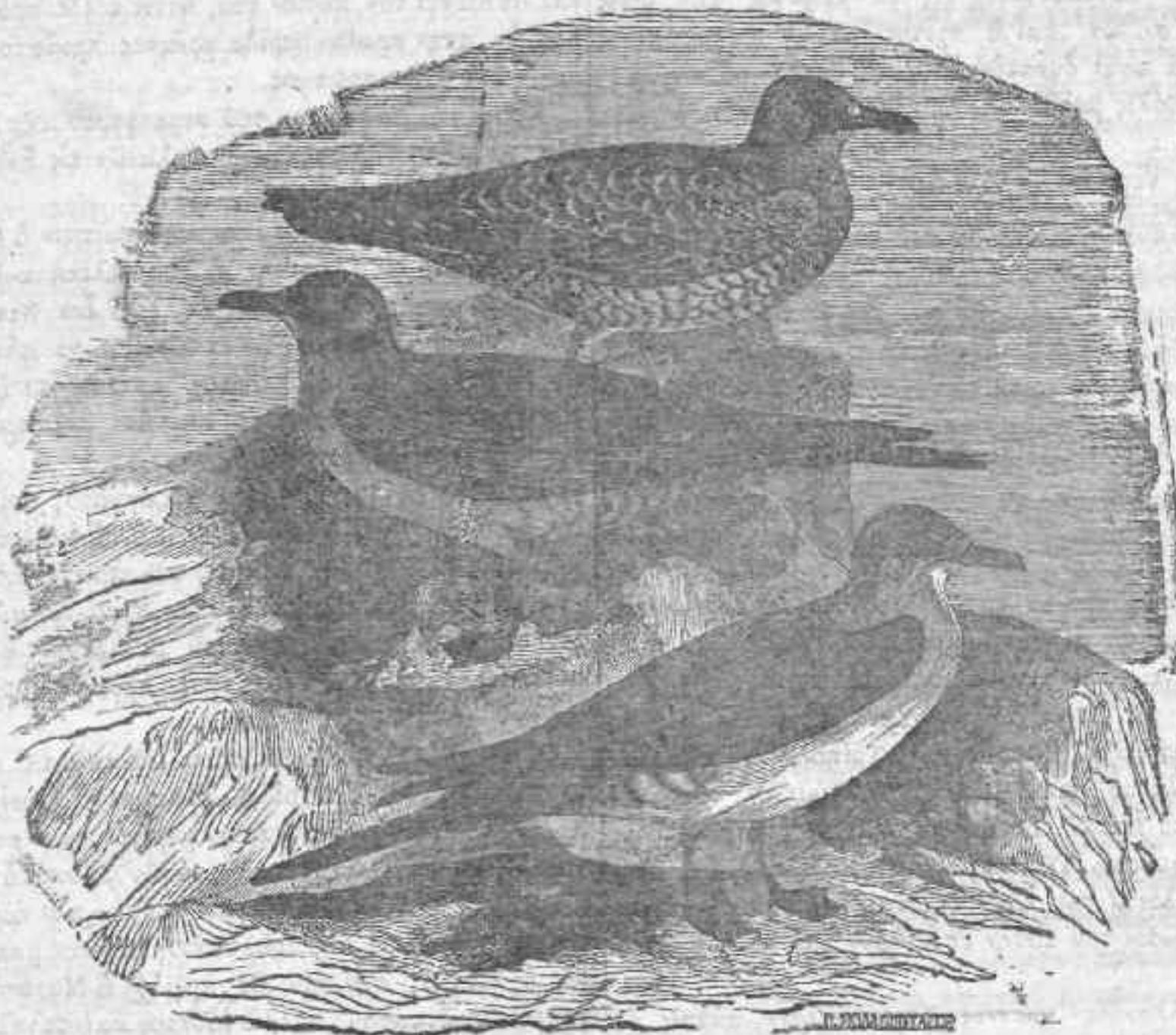
Εἰς τὰς Φερόας νήσους τὰ πτηνὰ συζητῶν ἐπάνω βράχων μαύρων καὶ λιαν ἀποτόμων, ὑψηλούμενων γηλίους πεντακοσίους πόδας ἔως δύο χιλιόδας ὑπὲρ τὴν θάλασσαν. Ἡ τρικυμία ἐκφεγδονίζει κατ' αὐτῶν, μέχρι τοῦ ὑψους τριάκοντα μέτρων, τὰ κύματα, ἀτικα καταπίπτουσιν ὡς καταρράκται ἐπὶ πετρῶν γιγαντιωδῶν. Ἐν καιρῷ δὲ γαλήνης, γραμμαὶ ὑπόλευκοι καὶ εὐκίνητοι περιστέφουσι τὰς κορυφὰς τῶν βράχων, γραμμαὶ συγκροτούμεναι ἀπὸ λεγεώνας ἀντριθυμήτων κτηνῶν, ἐρχομένων ἀπὸ δῆλα τὰ μέρη τῆς Εύρωπης, διὰ νὰ κατακενάσωσιν εἰς τοὺς βράχους ἐκείνους τὰς φωλεάς των. Παρατάπεινται δὲ τὸ ἐν πλησίον τοῦ ὅλου, τὴν κεφαλὴν ἔχοντας ἀδιακόπως ἐστραμμένην πρὸς τὴν θάλασσαν, τὰ μὲν θήλεα ὀλίγον ὅπιστα, ἐπωάζοντα, τὰ δὲ ἄρρενα πρὸ αὐτῶν. Η καὶ ἀεροποροῦντα ἐκεῖς πλησίον. Σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ σειρά ὀλόκληρος πυροβόλων ἀν κεγωθῆ, τὰ ἐπωάζοντα θήλεα δὲν ἀπομακρύνονται τῆς θέσεώς των. Οἱ φυσιολόγοι παρεπήροταν δὲ δῆλοι αἱ βράχοι βλέπουσι πρὸς δυσμάς ἡ πρὸς δυσμάς καὶ ἀρκτον. Ἐπειδὴ δὲ ἐπικρατοῦσιν εἰς τὰς Φερόας οἱ μετημορφούμενοι ἄνεμοι, τὰ πτηνά, ὡς ἀγκιστῶντα νὰ πέτωνται ἐγντίον τοῦ ἀνέμου, ἐξελέγοντα τὸ μέρος ἐκείνο. Πλὴν τούτου, ἐν περιπτώσει σφοδρᾶς καταιγίδος, εἶναι βέβαια δὲ δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς φωλεάς των. Οὕτω πως ἐρμημένουσιν εἰς ἐκυτὰ τὸ ἀπόφθεγμα τοῦ Ὁρετίου. *Utile dulci.*

Ὦς εἶπομεν, πολλὰ εἰδη πτηνῶν ἐγκαταβιοῦσιν ἐπὶ τῶν βράχων ἐκείνων· τύραννος δῆμος δῆλων αὐτῶν, ἀτικα ἀλλως θὰ ἔστων ἐν εἰρήνῃ, εἶναι ὁ ὄνυφράγος. Ἀδιακόπως καταπολεμεῖ τὰ μικρότερα πτηνά, ἐπιβουλευόμενος οὐχὶ τὴν ζωὴν ἀλλὰ τὴν τροφὴν των. Ἔὰν, π. χ. ἴδη λάρον φαγόντα πρὸ μικροῦ διστραχούμενα ἡ ἔχθης, ἐπιπίκτει κατ' αὐτοῦ, τὸν κατατρυπᾷ διὰ τοῦ βάμφους του, καὶ τὸν βάζει νὰ ἐμέση ὅτις ἐφαγεῖ τότε ὄρμα πρὸς τὴν περίεργον αὐτὴν θήραν, τὴν ἀσπάζει ἐνῷ καταπίκτει καὶ τὴν κατεβροχθίζει ἀπλήστως· δὲν ἀπαξιοῦται δὲ αὐτὴν οὔτε ὅταν εἶναι κεχωνευμένη.

Τοιῶν εἰδῶν θήρας ἐπεγειροῦσα ὁδηγούμενος ὑπὸ δρυνθεύσηρῶν τὴν πρώτην διὰ δικτύων, τὴν δευτέρην διὰ κάμακος, καὶ τὴν τρίτην διὰ σχοινίου.

Ἐκλύοντες διὰ λέμνου πλησίον τῶν βράχων, ἴδομεν πλῆθος πτηνῶν ἰσταμένων περὶ ἡμᾶς μὲ ἀπαράξια διεγμάτιστον ἐμπιστοσύνην. Ἐκβιβίζοντο πλησίον μας εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ τοσούτῳ ἀνεπιτηδείως, διετε ὅτε ἀνέδαινον εὑρίσκοντο μεταξὺ τῶν κωπῶν. Τότε, ἐμπλει τρόμου, ἐβιβίζοντο ἐκ νέου ἀδεῖωτον ἡ πρίν. Ὁ πρόλογος οὐτος τοῦ δράματος ἡτο διασκεδαστικώτατος δι' ἡμᾶς· τὸν δὲ κινδυνὸν διέρειν, συγδευθεῖς καὶ ἀπὸ τὸν φίλον μου Β., τρεῖς μόνος ὁ σκύλος μου, "Οτε τὸν ὁρήκα ἐπάνω

τῶν βράγων διὰ νὰ κυνηγήσῃ πτηνὰ, ἐπεδόθη εἰς δυσβατωτάτων ἀνθρεφεσιῶν εἰς τὴν κορυφὴν τίνος βράγου εἰς ελιγμοὺς τοσούτῳ τολμηροὺς καὶ τοσούτῳ ἐπιτηδεῖοὺς, ὡς τε ἔτερον βλέπων αὐτὸν καταβαίνοντα γρι τοῦ ὁξυτέρου αὐτοῦ μέρους κραυμάμενον ἐπάνω ἀποτομώτατα μέρη διεπεριῶντα δῶμασιν ψαθυτάτας, φρικώδους ἀβύστου, εἰς τὸ θάνατον ὅποιας ἐμποιεύμενον ἀπὸ τῶν ποδῶν του διακόσια μέτρα κατὸ Ἑλλην φρειωδεστέρα ἢ τοῦ ὄκεανοῦ. Εκεὶ οἱ ἄνω τῆς θαλάσσης. Οὕτω πως ἐπνιζεν ἐκετοντά ὄρνιθες ἐπετύλιξαν πολλὰ σχονια μῆιος ἐγονδας πτηνῶν τὰ ὅποια κατέκλυσαν τὴν λέμβον μας. Τὰ τῶν ὅποιων ἦταν ἔδραι· οἱ τολμηρότεροι τῶν κυνηγῶν δικτυα αὗτα διοιάζουσιν, ἐὰν δυνάμενα νὰ συγκρι- ἐκάλησαν εἰς τὰς ἔδρας αὐτὰς, καὶ ἐκατος αὐτῶν νομεν τὰ μικρὰ πρότοι, τὰ μεγάλα, ἐκεῖνα τὰ δηοῖα κατεδίδασμη εἰς τὸ χάος ὑπὸ τῆς ἀνθρώπης ἐξε- μεταγενερίζονται τὰ παιδιά μας διὰ νὰ κυνηγῶσι τύλισσον τὸ σχονιον τὸ κατ' ἐμὲ ἐρεμάσθη ἀπὸ γοναταλιδας τὰ ἐργάπταμεν ἀπλῶς κατὰ τῶν σφιτῶν μακροτέρου, καὶ μετ' ὄλιγον εὑρέσιν ἀπηρτημέ-

Ορθοράγοι.

ρῶν τῶν πτηνῶν καὶ ἀμέσως αἱ κεφαλαὶ τῶν περιε- νος μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐπάνω μυρίων βράγων πλέοντο.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς θάλασσας ἦτο εὔκολώτατον, καὶ Ἐκράτουν διὲ μὲν τῇς αἱδὲ γειρὸς μικρὸν σῆμα, διὰ διὰ τοῦτο ἐπρωτεύητα τὸ διὲ κάμψης ἥ κάμψη, νὰ συγενγωνιμοι μὲ τοὺς ὄρνιθες οἵτινες, δὲν μὲν μάζης μικρὰ, εἰς τὸ ἄκρων ἔγουστα σωίδα δρεπον πλέον, διὰ δὲ τῆς ἀλληλῆς, τὸ δικτυόν μου διὰ ζούτειας προστηλωμένην. Κατὰ τὸ πρωτητείγμα τῶν νὰ παγιδεύω πτηνά. Ήταν τὸ σχονιον περιεστρέφετο νησιωτῶν, ἐκάλητα ἀτρόμητος ἐπὶ τῆς σανθίδος αὐτῆς, μήναν δὲτε κατέσταινον, ήταν ἐσυντριβόμην μεταξὺ τῶν καὶ διαντρεόδος μου μὲ ὀλιπτεν εἰς τὸν ἀέρα μέγιστο βράγου, ἥ ἐὰν ἀπλῶς ἐπικάλοντα εἰς τινὰ σχετικὴν ήτα τῶν πλευτῶν μερῶν τοῦ βράγου· εἰς τὸν ἐπικίνδυνον ἔμενον ἀπηκρημένος ἵστις οὐδὲ ἀποθάνει. Φθάς εἰς τὸ δὲ ἐλεῖνον τόπον ἔστηρας καὶ σύγια κατόπιν αὐτὸν, καὶ πλατὺν μέρος, ἀπέτην καὶ εἰδοκοιτητα τοὺς ὄρνιθες πτηνούς δύσι γαλτάνδιας πτηνῶν.

Τέλος πάντων ἐπόλιμησα νὰ δοκιμάσω καὶ τὸ τρι- ἀγνοῦ σχονιον καὶ ἀνεύ ἔδρας. Λύτος ἐδίωξε στρατὸν τὸν εἶδος τῆς θάλασσας, τὸ διὰ τροπινόν. Ανέσημεν διὰ δισκόπορον πτηνῶν τὰ ὅποια ἐρονεύταμεν καὶ ἐρ-

ψήφεν εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπου οἱ σύγτροφοί μου, μωες ἡ ἀκέραιοι, εἰς τὴν Σκυθίαν κένταυροι, καὶ ὄντες ἐπὶ λέμβου, τὰ συνῆροιζον. Μετὰ ταῦτα ἐκάθισα εἰς τὴν ζδραν μου, καὶ διὰ σημάτων ἔγέτητα νὰ μὲ κατεβίβαστι καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ βράχου. Οὕτω πως κατέλυσα εἰς ὅκτὼ σταύρους, καὶ ἐφόνευσα μυριάδας πτηνῶν. Ἐπὶ τέλους, ἀπηύδησα· μὴ βλέπων πλέον τὸν σκύλον μου, ἀρσοῦ ἔξτυλίζθησαν τὰ δύο τρίτα τοῦ σχοινίου, καὶ κανθάνεύων νὰ πέσω, ἔγέτηται καὶ μὲ ἀνεβίβασται εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ βράχου, ὅπου ἔβιβασα σῶς καὶ ὑγείτες.

Ἄλλα τρεῖς τῶν συντρόφων μου δὲν ὑπῆρξαν ἐπιστῆς εὐτυχεῖς· τοῦ μὲν συνετρίβη ἡ πλάτη ἀπὸ λίθου ἀποσπασθέντα· ὁ δὲ προσέκρουσεν εἰς τὸν βράχον καὶ κατεποντίσθη εἰς τὸ πέλαγος ἀπὸ ὕψος χιλίων ποδῶν, καὶ ὁ τρίτος ἔμεινεν ἀπημρημένος γειρίς νὰ σίναι διυκτὸν οὔτε νὰ ἀναβῇ οὔτε νὰ κατεῖται. Μόλις μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὸν ἐτώσεν ὁ γενναῖος Β. . . . ἡμίθινος σχεδόν· εἶχε καταμασσῆσαι τὸ σχοινίον εἰτε διέ νὰ θραπεύσῃ τὴν πεῖναν του, εἴτε εἶναι κερκοφόρος.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΕΡΚΟΦΟΡΟΙ.

—ο—

Ἄπὸ τῶν γρούων αὐτῶν τοῦ Πτολεμαίου γίνεται λόγος περὶ ἀνθρώπων κερκοφόρων ἄλλα καὶ πολλοὶ τῶν νεωτέρων καὶ ὀλιοπίστων περιηγητῶν ἔρεισίων τὴν ὑπαρξίαν τοιούτων ἀνθρώπων. Εἰς ἐξαύτῶν διηγεῖτο ὅτι ἴδειν εἰς Τρίπολιν τῆς Βαρθαρίας αἰθιοπά τινα Νιώμεθη καλούμενον, καταγόμενον ἀπὸ Βαρθοῦ, ὃςτις ἔρεσε κέρκον ἡμίσεως ποδὸς μῆκος ἔχουσαν. Ο Νιώμεθη αὐτὸς ἐπεζήσατο ὅτι ὅλοι οἱ συμφυλέται του ἦσαν ἐπίτης κερκοφόροι, καὶ τὴν διαβεβαιώσιν του αὐτὴν ἐπεκύρωσαν καὶ οἱ συμπτέμποροι.

Ο Ολλανδὸς Ιωάννης Στρούπης ἴδειν αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς εἰς τὴν κατὰ τὸν μέγαν Ἰνδικὸν Όκεανὸν νῆσον Φορμόζαν, ἀνδρα φέροντα κέρκον μῆκος ποδὸς ἔχουσαν καὶ ἐπέκεινα, περικεκαλυμμένην διὰ τριγῶν ἐκυμάνων, καὶ αἱ εἰς ὀλόρον ὑμοιόσταταν κέρκοι φούσις. Κατὰ δὲ τὸν κερκοφόρον τοῦτον ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ μασημένου μέρους τῆς Φορμόζης εἶχον ὅμοιον παραρτῆμα.

Κατὰ τὸν περιηγητὴν Γρενελλην, ἡ νῆσος Μανιλλία κατοικεῖται ὑπὸ αἰμιόπων φερόντων κέρκον τεσσάρων καὶ πέντε ποδῶν μῆκος ἔχουσαν.

Βεβαιοῖ δὲ καὶ ὁ Οργεμάνος ὅτι μεταξὺ τοῦ κόλπου Βενίγης καὶ τῆς Λευκοτίνας, εὑρίσκεται ἀνθρωποφόρος κερκοφόρος Νιώμη-Νιώμαι καλούμενος.

Καὶ δικαὶοι ὅλοι αἱ μαρτυρίαι συγκατελέγουσσαι ἔως ἐπιγάντων μετὰ τῶν μαρτυριῶν ἔκεινων οἵτινες ἐξεβαίνουν ὅτι ὑπῆρχον εἰς μὲν τὰς Ἰνδίας μονόφθαλμοι ἡ κύκλωπες, εἰς δὲ τὴν Διβύνην Βλέμ-

κατὰ τὰς παρατηρήσεις ὅμως τοῦ Γάλλου Κ. Κουρῆ, δεῖτις περιηγήτη κατὰ τὰ τελευταῖα ἐτη εἰς Ἀφρικὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα Χατζῆς Λεόν-Χαμίτ-Βενής, ἡ ὑπαρξίας τῶν κερκοφόρων δὲν ἀμφισβητεῖται πλέον· αὐτὸς ἴδειν εἰς Μέκκαν ἀνδρα ἔχοντα κέρκον τριῶν δακτύλων, εὐλύγιστον ὡς πίθηκος, καὶ τὸν ἔωγράφησεν.

Ο Κ. Κουρῆ προσθέτει ὅτι ὁ ἀνθρωπός αὐτὸς εἰς ὄμιλον, ο καὶ δὲ, πλὴν τῆς μητρικῆς του γλώσσης γνωρίζει κάλλιστα καὶ τὴν Ἀραβικὴν. Ήτο δὲ δοῦλος, καὶ ὑπηρέτει τὸν κύριον του, δεῖτις ἐδίδε πρὸς αὐτὸν καὶ ἔκαστην πρωίαν μερίδα κρέπτος προβάτου ὥμοια, διότι ἡτο ἀνθρωποφάγος.

Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ κερκοφόρου τῆς Μέκκας ἀλλα τὰ μέλη, τῆς φυλῆς τῶν Γιλανῶν εἰς ἣν ἀνῆκεν, σίναι κερκοφόρος.

Μετὰ τὴν πρώτην ταύτην κοινωνίησιν δ. Κ. Κουρῆ περιηγήτη εἰς Ἀφρικὴν ἡ δὲ γαλλικὴ κυριεύητις τὸν παρήγγειλε νὰ φέρῃ εἰς Γαλλίαν ἵνα Νιώμ-Νιώμην. Διστυχῶς δρα; δὲν κατέβησε νὰ φέρῃ ἔως εἰς τὸν τόπον αὐτὸν. Βέβαιον δὲ είναι δὲ τὴν κερκοφόρους αὐτὴν φυλὴ ὑπάρχει, καὶ δὲτι δὲν πρέπει νὰ αμφιβάλλωμεν πλέον.

Ο Λεόν-ελ-Ραγιμάν-Βεν-Τεγγάρδης, σουλτάνος Τουγγούρτης, τὸν ἑποῖον δ. Κ. Κουρῆ ἐγνώρισεν εἰς Ἀφρικὴν, βεβαιοῖ δὲ τὴν εἰς τὴν πρωτεύουσάν του γυνὴ αἰθιοπίκη, ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Νιώμ-Νιώμαιν πρὸς μεταμβρίαν τῆς Βαρθοῦ, δηστιλεύει ὁ γυνακάδελφός του, δεῖτις ἐπολέμησε πρὸς τὴν φυλὴν ἐκείνην.

Οι Κ. Ἀρνάλτ καὶ Βαύσσοντε, περιηγηταὶ εἰς Ἀνιστανίαν, καθὼς καὶ οἱ Κ. Rochet d Hericourt, Λεόναδιας καὶ Φραγκίς Καστελνώ, ἡκουσαν περὶ τῶν Νιώμ-Νιώμαιν. Ο τελευταῖος αὐτῶν βεβαιοῖ δὲ τὸ περὶ τῆς ὑπάρχεως τῶν κερκοφόρων τούτων τὸν ἐσεῖαισαν διώδεια δοῦλοι τοῦ Σουλτάνου, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἐνδεῖ εἶναι αὐτῶν, τὴν τοῦ Μαγιμιέχ ή Μανουήλ, αἰδίοκος εὐρυεπτάτου, πολλὰ ἴδοντος καὶ φιλαλήθους, θεωρεῖ εἰς ἄκρον ἀξιόπιστον. Ο Μανουήλ αὐτὸς διηγεῖτο δὲ τονεξετράτευσεν ὑπὸ τὸν Σουλτάνον τοῦ Κάνου κατὰ τῶν Νιώμ-Νιώμαιν, καὶ δὲτι τῆς ἐκτρατείας ταύτης σκοπὸς μόνος ἡτο νὰ πορισθῶσι πληροφορίας ἔαν τωάντες ὑπάργωσαν. Ίδοιν τί λέγει δ. Κ. Καστελνώ.

Ο στρατὸς ἐκοιμήθη ἐπτὰ νύκτας εἰς τὰ ἀπέραντα ἔκεινα δάση· πολλάκις δὲ ἡγαγκάπθησαν νὰ ἀνοιξάωσιν ὅδον διὰ νὰ διαβῶσιν οἱ ἵπποι· κατὰ τὴ διάστημα τοῦτο ἀπήντησαν ζῶα πολλὰ ἄλλα οὐδένα αὐτοφθαλμούν. Εξελύόντες ἀπὸ τὰ δάση, ἀνέβησαν εἰς ὑψηλὰ ὅρη, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἴδειν συνοδίαν ἀγρίων Νιώμ-Νιώμαιν, οἵτινες ἐκοιμῶντο εἰς τὸν ἡλιον. Οι Λουσσοί ἐκλησιασαν ἀθορύβως καὶ τοὺς ἐφύγευσαν ὅλους· τότε ἴδειν ὅτι εἶχον οὐρὰς τεταράκοντα περίπου ἐκατόμιστρα μακραίς, καὶ δύο ἡ τρίτη παγεῖας· εἶγι: δὲ δομαλαί. Μεταξὺ τῶν πτωμάτων